

Za téma své diplomové práce jsem si zvolil právní postavení a činnost České národní banky, neboť tato u nás tradičně ústavně zakotvená instituce v poslední době poutá stále více pozornosti, ať už v souvislosti se změnami z roku 2006, kdy ČNB přestala být pouze regulátorem a dozorovým orgánem bankovního sektoru a byl jí svěřen výlučný dohled nad celým finančním trhem, nebo v důsledku velmi intenzivní celospolečenské debaty ohledně vstupu České republiky do eurozóny a jeho následků.

Cílem je analyzovat aktuální působení a činnost ČNB v širších souvislostech, zejména v souvislosti s integrací ČR do Evropské unie a budoucím začleněním do Evropské měnové unie.

Pro správné pochopení jakékoliv aktuální problematiky je užitečná znalost alespoň základního historického kontextu, proto jsem část třetí z celkově osmi základních částí práce pojal jako exkurz do vývoje centrálního bankovníctví.

Části třetí kromě úvodního slova předchází stručná charakteristika bankovního systému jako celku.

Ve čtvrté části, věnované platné právní úpravě ČNB, jsem obšírněji pojednal zejména o měnové politice, v níž po vstupu do eurozóny přestane naše centrální banka plnit roli vrcholného subjektu a tato role přejde na Evropskou centrální banku.

To, že česká úprava centrálního bankovníctví, resp. bankovníctví vůbec, není jediná možná, vyplývá z části páté, kde se zabývám alternativami jeho fungování, na což navazuje problematika integrace České republiky do Evropské měnové unie v části šesté. Právě měnová unie je na několika místech ve světě fungující alternativou modelu u nás donedávna tradičně pojímaného suverénního způsobu fungování dvoustupňového bankovního systému.

Na závěr jsem stručně popsal základní rysy centrálního bankovníctví několika států Evropské unie.